

[Langkilde.]

ikke er opnået enighed om en løsning på det lokale plan, for en sådan enighed på det lokale plan måtte jo siges at have væsentlige fortrin fremfor en løsning, som folketinget må skabe. På den anden side må man erkende, at de skitserede opdelinger, altså to- og treopdelingerne, i sig selv ville skabe problemer, som det også ville være vanskeligt at løse, og dette er selvfølgelig også en del af baggrunden for, at regeringen har valgt den løsning, som er fremlagt i det foreliggende lovforslag. En opdeling måtte uvægerligt være ledsaget af en løsning af de samarbejdsproblemer, som derved ville skabes. Det drejer sig først og fremmest om en tilrettelæggelse af bysamfundenes udvikling og udbygning; planlægningens nødvendighed erkendes vist af alle i dag, men muligheden for at tilvejebringe en planlægning hænger nøje sammen med den kommunale opdeling. Der har ikke været anvist nogen vej til løsning af disse problemer, som har indebåret muligheden for at undgå sammenlægningerne, bortset fra muligheden for at henlægge kompetencen vedrørende disse problemer til amtsrådene i disse områder, og jeg må være enig med indenrigsministeren i det synspunkt, at det ville være uheldigt på dette område at henlægge kompetencen til amtsrådene i de områder, som berøres af disse problemer, og derved give dem en anden og en videregående kompetence end de øvrige amtsråd.

I forbindelse med problemet om en opsplitning af disse områder i et antal kommuner, i 2-3 kommuner, måtte man vel videre fremhæve, at der også ved denne løsning ville kunne tænkes at være et udligningsproblem, som måtte kræve en løsning, og vi har jo erfaring for, at sådanne udligningsproblemer er meget vanskelige at løse på en rimelig måde, og at det er helt håbløst at løse dem til tilfredshed for alle parter.

På denne baggrund mener vi i den konservative folketingsgruppe, at regeringen har valgt den løsning, som efter vor opfattelse var den eneste mulige, idet dog enkelte medlemmer med særlig tilknytning til disse områder har ønsket at afvente udvalgsbehandling og udvalgets stillingtagen til grænseproblemerne, før de tager endelig stilling til lovforslaget.

Selvfølgelig opstår der, som også det ærede

medlem hr. Ove Hansen var inde på, grænseproblemer ved et sådant sammenslutningsforslag. Det gælder ikke mindst på de områder, hvor kommuner gennemskæres ved forslaget. Lovforslaget giver her indenrigsministeren bemyndigelse til efter indstilling fra kommunalreformkommissionen at foretage den endelige afgørelse af, hvorvidt disse dele skal indgå i de nye bykommuner eller eventuelt sammenlægges med andre kommuner i området. Dette vil, går jeg ud fra, først ske efter en omhyggelig undersøgelse af de enkelte kommuners problemer, og efter at de lokale repræsentanter har haft lejlighed til at fremføre deres synspunkter, og vi vil formentlig også i det udvalg, som vil blive nedsat, få lejlighed til at høre en række synspunkter netop vedrørende disse problemer, som jo skærer alvorligt ind i enkelte kommuners forhold.

Med disse bemærkninger skal jeg på min gruppes vegne give tilslutning til det foreliggende lovforslag og vil samtidig i overensstemmelse med det af den højtærede indenrigsminister i fremsættelsestalen fremførte have lov til at fremhæve, at de bysamfund, som vi her tvunget af omstændighederne beskæftiger os med, har krav på en løsning af disse problemer, en løsning, som de altså ikke selv har kunnet tilvejebringe, og krav på at få denne løsning inden alt for længe.

A. Chr. Andersen: Ifølge inddelingsloven skal regeringen fremsætte forslag til kommuneinddeling omkring Århus, Odense og Ålborg, dersom der ikke lokalt opnås enighed mellem kommunerne derom. En sådan enighed har ikke kunnet opnås i noget af de her omhandlede bysamfund; der har endog været så forskellig opfattelse af problemerne blandt de berørte kommuner og amter, at heller ikke kommunalreformkommissionen har fundet grundlag for at komme med en indstilling. Kommissionen har ganske vist skitseret bysamfundene delt op i flere kommuner: Århusområdet i 4, Odenseområdet i 3-4 og Ålborgområdet i 2-3. Men da der heller ikke lokalt har kunnet opnås overvejende tilslutning til dette, foreligger der ikke fra kommissionen nogen indstilling om en sådan løsning. En sådan løsning ville ellers være blevet mødt med overvejende tilslutning i venstres folketingsgruppe.